

[Erling Olsen]

Vi har en god folkeskole, men den kunne blive bedre, og hele den uddannelsespolitiske debat handler om, hvordan vi kunne gøre folkeskolen bedre.

Det er oplagt, at folkeskolen har nogle problemer, og disse problemer udlægges forskelligt af forskellige. Vi har hørt undervisningsministeren sige, at folkeskoleloven trænger til en ny formålsparagraf. Det mener jeg ikke, hr. undervisningsminister. Nej, det, folkeskolen trænger til, er nogle flere midler, således at den nugældende folkeskolelovs formålsparagraf kan få den fornødne gennemslagskraft.

Problemet er efter vores mening, at regeringen gennem sin økonomiske politik dels har stillet kommunerne i så vanskelig en økonomisk situation, at det er gået ud over folkeskolen, dels har bragt lærerne i en lønmæssigt meget vanskelig situation, som gør, at mange af folkeskolens lærere søger andetsteds hen, og at klimaet i folkeskolen ikke er, som det burde være, fordi man har trykket lærerne lønmæssigt.

Den anden ting, man ser, er, at der sker en overgang af en del elever fra folkeskolen til den private skole. Privatskoleandelen er stigende, og hvis man spørger, hvorfor det er tilfældet, så er det svar, man oftest får, at i den private skole er man i stand til at arrangere skoletiden på en anden måde. Det betyder, at i den private skole er man i stand til at give et heldagstilbud til eleverne, og det, vi ønsker, er, at man i folkeskolen skal have reelle muligheder for at give eleverne samme tilbud. Vi ønsker, at man skal kunne gå over til en helhedsskole.

Jeg vil gerne her sige, at når vi taler om helhedsskole, tænker vi ikke alene på den omstændighed, at denne skole tidsmæssigt beslaglægger en fuld arbejdsdag – så kunne man kalde det heltidsskole eller heldagsskole – men vi lægger i det, at vi ønsker en naturlig sammenhæng mellem de aktiviteter, som foregår før, i og efter den almindelige skoletid. Det er en helt ny pædagogik, som vi mener vi skal give folkeskolen mulighed for at arbejde sig ind i.

Når der så i øvrigt sker noget i folkeskolen, hvorved man nærmer sig et pædagogisk nybrud, som f.eks. da vi her i Folketinget med et bredt flertal skabte mulighed for en samordnet indskoling fra 1. august i år, ja, så bliver det ikke til noget, fordi der er en strid

om 16 mill. kr. Derfor mener vi, at regeringen nu meget hurtigt må sørge for at få bragt forhandlingerne med Danmarks Lærerforening og Kommunernes Landsforening til ende, sådan at man også i praksis bliver i stand til at gennemføre denne samordnede indskoling. Det er disse ting og mange andre, vi gerne vil have op til debat i dag, og det er motiveringen for forespørgslen.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Traditionen for brede flertal i forbindelse med skolepolitikken er blevet fastholdt under den nuværende regering. Skoleordningen er blevet lempet og løsnet, når det gælder strukturen, men samtidig er der sket en præcisering af mål og krav i forbindelse med ændringer af læseplaner. Vi har altså satset på målstyring i stedet for detaljstyring, og det er helt i overensstemmelse med moderne ledelsesprincipper og med de moderniseringsbestræbelser, som vi også anstrenger os for at gennemføre på andre felter.

Jeg vil gerne give nogle eksempler på de lempelser i skoleordningen, der er gennemført.

Vi har tilladt datalære som valgfag frem til 1990. Vi har tilladt skolepasningsordninger i 2 år, og jeg synes, vi skulle tillade dem fortsat. Det er blevet tilladt for ikke årgangsdelte skoler at samlæse børnehaveklasse og 1. og 2. klasse. Hvis ikke vi havde tilladt det, ville børnehaveklassen være forsvundet fra disse skoler, og det var blevet disse skolars død. Vi har også sikret, at det er blevet tilladt for alle andre skoler at etablere samarbejde mellem børnehaveklasse og 1. og 2. klasse, dog på den betingelse, at man har mindst 20 timer om ugen. Den betingelse gælder ikke for de ikke årgangsdelte skoler. Vi har tilladt, at man kan udvikle nye tilbud i 10. klasse, sådan at folkeskolen på den måde kan få nogle af efterskolens, de private skolars og friskolernes fordele, og vi har tilladt kommunerne at give forældrene et friere skolevalg.

Læg mærke til, at på intet punkt er der trukket noget ned over hovedet på de lokale myndigheder eller på skolerne; der er hele vejen igennem tale om nogle nye udviklingsmuligheder, så tingene kan gro nedefra, sådan som vi har tradition for i Danmark.